

Kak bolj dalekosežen ukrep delegacija ministerstva financ ni smatrala niti za dopusten niti za umesten. Vest, da bi bila deželna vlada kratkomalo razveljavila vse odmere za leto 1918 in ustavila vplačevanje davka, torej ni resnična. S takim sklepom bi se ne samo že itak močno zakasnela odmera zopet odgodila na nedoločen čas, ampak bi se občutno prizadela taisto državna blagajnica, na katero se baš sedaj radi naraščajočih potrebščin stavijo vedno večje zahteve. Pričakuje se od rodoljubja davkoplačevalcev, da tudi oni uvažujejo dani položaj ter z dobrovoljnim in pravočasnim uplačevanjem davka pripomorejo k temu, da čim prej srečno premagamo prehodno dobo, v kateri se še nahaja mlada država. Saj ne plačujemo več tujcu ali celo sovražniku — marveč sebi.

Opomba uredništva:
S stališčem finančne uprave se ne moremo povsem strinjati.

Znano nam je, da se je dohodnina za l. 1918 v naših slovenskih pokrajinah odmerila na podlagi še veljavnega staroavstrijskega dohodninskega zakona vsakomur, kdor je imel v letu 1917 nad 1600 K dohodkov. Da bivša avstrijska fevdalna uprava ni smatrala za umestno, ta eksistenčni minimum pravočasno primerno zvišati, se nam zdi povsem umljivo, saj so tam svoječasno odločevali sami „visoki“ gospodje, kojim je bil obstanek našega malega kmeta in delavca zadnja briga.

Tega krivičnega sistema pa naša demokratska država ne sme zagovarjati, kamoli izvajati.

Na kaki podlagi pa naj zahteva finančna uprava dohodnino od onih siromakov (malih posestnikov, delavcev) kojih dohodki niti za preživljanje ne zadostujejo? Finančna uprava sicer izjavlja, da ne smatra „kak bolj dalekosežen ukrep niti za dopusten, niti za umesten“, vseeno pa bi ji nujno priporočali, da se pri reševanju pritožb proti dohodnini l. 1918 ozira pred vsem na male posestnike in delavce, kojih obstanek je ravno danes še posebno ogrožen. Finančna uprava naj pooblasti svoje organe, da smejo dohodnino za l. 1918 vsem tem malim posestnikom in delavcem brez razlike popolnoma odpisati. Eksistenčni minimum se mora počenši z l. 1919 zvišati na najmanj 4000 K. Našim predstavnikom svetujemo, da se za to pravočasno pobrigajo, da ne bo tudi v letu 1919 toliko opravičene nezadovoljnosti med našim kmetiškim prebivalstvom. Davke potrebuje vsaka država, tembolj še naša mlada Jugoslavija, a plačujejo jih naj predvsem bogataši, graščaki in vojni dobičkarji, dosedanji protežiranci bivše Avstrije.

Našim davkoplačevalcem svetujemo, da predpisano dohodnino redno plačujejo; če so vložili priziv, se bode dohodnina itak v sporazumu z obdačenci na novo odmerila in eventualno previsoko predpisani zneski svoječasno odpisali in povrnili. Davkoplačevalci se naj v bodoče v vsakojaki davčni — posebno pa dohodninski — zadevi zgledajo osebno pri davčnem okrajnem oblastvu v Ptuj (poleg okr. glavarstva). Pri davčnem oblastvu ne sede več staroavstrijski nemški uradniki — birokrati, ki za slovenskega kmeta niso imeli srca, marveč naši pošteni slovenski uradniki, ki prav dobro poznajo težnje kmetiškega ljudstva in bodo nedvomno vsakomur prav radi šli na roko.

Vrednost srebrne krone. Finančni minister je izdal naredbo, ki določa kurz avstro-ogrsko kovane krone, kakor tudi kovanega denarja črnogorskega in bolgarskega enako z dinarskim kurzom; pri državnih blagajnah se bo torej za vsako kovano krono, oziroma za vsak lev ali perper plačalo po en dinar.

Blagovni promet z inozemstvom. Vsak uvoz blaga v kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev in vsak izvoz iz tega kraljestva je odvisen od uvoznega oziroma izvoznega dovolila pristojnih oblasti. Trgovci se zato opozarjajo, naj si pravočasno preskrbe taka dovolila, ker se bo odslej zaplenilo vsako blago, ki pride brez uvoznega dovolila v državo, ali se hoče brez izvoznice izvoziti v inozemstvo. V Slo-

venji daje uvozna in izvozna dovolila le Centralna uprava za trgovski promet z inozemstvom v Beogradu, podružnica v Ljubljani. Carinarne morajo zapleniti vsako blago, ki nima uvoznega, oziroma izvoznega dovolila.

V Ljubljani, dne 13. maja 1919.

Deželna vlada za Slovenjo.

Oddelek za trgovino in obrt.

Dr. Marn s. r.

Slovinci, podpisujte državno posojilo!

V teku je podpisovanje 4% nega državnega posojila. Da se razpisanemu državnemu posojilu pripomore do kar najlepšega uspeha, naj vsak zaveden Slovenec podpiše po možnosti državno posojilo.

Sijajen uspeh državnega posojila je največjega pomena za ugled naše države na zunaj in bo napravil gotovo najboljši vtis tudi na mirovno konferenco. Pa tudi za našo ožjo domovino Slovenijo bo častno, če bo v Sloveniji podpisana svota razmeroma visoka.

V Ptuj sprejema vplačila za državno posojilo posojilnica v Narodnem domu.

Rok za podpisovanje je podaljšan do

1. junija t. l.

Dopisi.

Slovenski napisi v Ptuj se le počasi prikazujejo. Opozarjamo pa, da spakodranih in nepravilnih napisov uradi ne smejo trpeti. Kdor si namerava napraviti nov napis, ga naj predloži mestnemu uradu, ki bo izbral odsek strokovnjakov za sestavo pravih napisov. Mesto mora biti tudi v tem oziru vzgled celemu okraju! — Kakor čujemo, je ptujski mestni svet sklenil, da izvrši vse javne napise izključno slovenske in sicer najpozneje do 15. junija t. l. Na mestni hiši se po odstranitvi orla že napravlja definitiven napis. Prav tako!

In zopet slovenski napisi v Ptuj. Še vedno vidimo na javnih uradih mesto definitivnih napisov provizorije žalostnih postav. Tu klavno viseča tabla, tam celo papirnat napis (SHS Orožniška postaja, SHS državna gimnazija i. t. d. To ne gre. Kakor, da bi hoteli pokazati, da še nismo povsem trdno prepričani, da je Ptuj res naš. V prvi vrsti bi morali biti za stalno izvedeni napisi na javnih uradih; ti naj bi dali vzgled drugim.

Mestni šolski svet v Ptuj je vložil prošnjo na višji šolski svet v Ljubljani, da se jeseni otvori deška meščanska šola v Ptuj. Ta šola bo velikega pomena za celi okraj, v njej se bodo izobraževali naši bodoči kmetje, obrtniki in trgovci. Dozdaj take šole ni bilo, ker v Gradcu niso privoščili slovenskemu kmetu boljše izobrazbe, trgovce in obrtnike pa so hoteli ponemčiti.

Podpisovanje državnega posojila v Ptuj. Gerent mesta Ptuj je predlagal svetu, naj ga pooblasti, da podpiše za mesto 50.000 K državnega posojila. Predlog je svet enoglasno sprejel, torej tudi z glasovi nemških svetnikov. Mestna hranilnica (v nemški upravi) je podpisala 100.000 K, nemški zasebniki pa tudi večje svote po 10—20.000 K. Slovenci, ki imate denar, ne dajte se osramotiti od Nemcev. Ti niso podpisali iz naklonjenosti ali ljubezni do Jugoslavije, ampak ker gledajo na praktično stran ugodnosti in sigurnosti 4% državnega posojila. Vas pa naj vodi v prvi vrsti misel, da pomagata državnemu ustroju do zdrave podlage. Ljubezen do domovine vam bodi nagib, da prinesete navidezno žrtev, vse drugo — materijelni dobiček, ki vam ga nudi državno posojilo — vam bo pridejano.

Srbska posadka v Ptuj. V ponedeljek, 19. t. m. je prispela v Ptuj močna posadka

Srbov. Sami zdravi, čvrsti fantje, ki jim ni videti, da bi jih bila dolgoletna vojska ubila telesno ali duševno. Veselje jih je gledati, kadar se v gosposki ulici zbero v kolo. Kdo bi si bil bil mogel pred letom dni predstavljati srbskega vojaka v Ptuj — z orožjem v roki v brambo nove domovine.

Izlet ptujskega učiteljstva v begunsko taborišče v Strnišču. V torek, 20. t. m. je priredilo ptujsko ljudsko-šolsko in gimnazijsko učiteljstvo izlet v strniški tabor. Na kolodvoru nas je pozdravilo taboriško učiteljstvo, ki nas je nato vodilo po taborišču. Videli smo gosto obljudene barake, iz katerih so nas prijazno pozdravljali begunci, staro in mlado. Ogledali smo si okusno opremljeno svetišče božje in šole; za tem razne delavnice n. pr. mizarstvo, pletarstvo, čevljarstvo in krojaško delavnico, dalje pralnico, električno centralo, kanalizacijsko napravo etc. Povsod red in čistoča. V obednici sirotišnice smo našli kopo ljubkih malčkov izpod 6 let pri večerji. Sami veseli in zadovoljni obrazi. Revčki še ne vedo, kaj se pravi živeti brez starišev. Tamošnje učiteljstvo se posveča z vso vnemo in nesebično požrtvovalnostjo svoji težki nalogi. Šad njih trudapolnega dela se pozna. Srečevali smo zdrave rdečelične dečke in deklice, ki so nas glasno pozdravljali. Zvečer smo imeli v taboriščni obednici kratek prijateljski sestanek, ki je žal, le prehitro minil. Ob pol 23. uri smo se odpeljali nazaj v Ptuj. Priskrba hvala, strniški tovariši za prijazen sprejem. Na veselo svidenje na Ptujski gori!

Obrtno nadaljevalna šola v Ptuj. V Ptuj so vse prej nemške šole prišle v slovenske roke. Samo obrtno-nadaljevalno šolo še vedno vodijo stare nemške moči. Vzgajajo torej še vedno zagrizeni tujci naš trgovsko-obrtni naraščaj, ki je vendar največje važnosti za našo narodno-gospodarsko življenje. Pozivljamo pristojno oblast, da tudi tu napravi red.

Cirkovce na Dr. p. Pošta pri nas še vedno ne posluje redno. Prosimo pristojne oblasti, da vendar poslušajo naše pritožbe in primejo za železno metlo ter napravijo red. Svobodna Jugoslavija ne bo redila nemčurjev, najmanj pa takih, ki nimajo čiste vesti. Mi vemo: Kdor ni z nami, je proti nam. In to so vsi nemškutarji!

Cirkovčan.
Opomba uredništva: Nadaljne polemike z L. ne moremo priobčevati in je s tem za nas zadeva končana.

Sv. Lovrenc Sl. g. Bil bi zadnji čas, da bi naše ptujске žide začeli terati. Ne delajo nič in dobro živijo. Vsak ptujski žid ima 3 do 4 sine, ki se samo okoli vozijo, ljudi ciganijo, cene navijajo in proti Jugoslaviji zabavljajo. Zakaj ne bi žid delal, kakor nas eden. Naj se ustanove konzumi na levem in na desnem bregu Drave. Žide pa naterajte, kamor spadajo.

Rogatec. Za koroške begunce so darovali rogaški Slovenci 307 K.

Ruše. — Naša nemškutarija. Bil sem pred nekaj dnevi v Rušah, kjer si je kupil neki ptujski trgovec, ki se sedaj hoče prištevati k Slovincem, trgovino in posestvo. Nagovoril sem njegovo soprogo, nahajajočo se v trgovini „z dober dan.“ Ona mi ozdravi: „Guten Tag.“ Prašal sem, če lahko govorim z nekim njenim nastavljencom. Žena naroči navzoči nastavljenki: „Fräulein, rufen Sie den Herrn herein!“ Tako se torej razširjajo naše slovenske trgovine! Za danes naj ta opazka zadostuje. Kakor hitro pa se pojavi še sličen slučaj, imenovali bomo trgovca z imenom in ga kot „Slovenca“ onemogočili.

Zavednost obmejnih Slovencev. (Izv. por. „Jugoslaviji“.) Slovenski mladeniči in možje občine Ceršak ob Muri so pokazali odločno in javno, da streme po skupni svobodni državi in se zavedajo nevarnosti in resnosti položaja. Pozivu k orožnim vajam so se odzvali polnoštevilno. Pod vodstvom mladeniča Herzoga so skupno, pevajoč narodne pesmi, odkorakali k svoji četi. Splošno je opaziti, da je vstal ves slovenski, zeleni Spodnji Štajer na obrambo nove države.